

АГЛЯД АХОВЫ ПРАЦЫ ПАДЛЕТКАУ

Пастанова

сепаратарыату ЦК ЛКСМБ ад 12-га лістапада 1930 г. па правядзенню ўсеагульнага агляду аховы працы рабочых падлеткаў

1. На падставе рашэння ЦК ЛКСМБ, ЦКПС, НК Працы і НК Аховы здароўя СССР, агляда аховы працы і здароўчай работы сярод рабочых падлеткаў і юнацтва на прадпрыемствах, якіх ахопліваюцца саюзамі: металістэх, хемікаў, тэкстыльшчыкаў і гарнякоў, правесці на Беларусі з 20-га лістапада па 10-га снежня 1930 г.

2. Агляд правесці сіламі мясцовых брыгад і брыгад па правядзенню выкавання і пераключэння колумоў. Да працы брыгад прыцягнуць ня толькі ўсіх падлеткаў, але і ўсіх рабочых кожнай вытворчасці. У аглядзе прымаюць удзел органы працы і аховы здароўя, пад агульным кіраўніцтвам камітэтаў комсамолу і гар. рай. профбюро па горадзе, раёне, калектывах, дзёўках КСМ, фабзавіцкомах на вытворчасці.

3. Пытанні правядзення агляду аховы здароўя і здароўчай работы падлеткаў і юнацтва прапрацаваць, як у пачатку агляду, так і ў час самога ходу работы, на шырокіх комсамольскіх сходах і агульных професійных, прыцягваючы органы аховы здароўя і працы.

4. Для кіраўніцтва працай па аглядзе лічыць неабходным вылучыць камісію ў складзе прадстаўнікоў ад ЦК ЛКСМБ Юркіяна, прадстаўнікоў ЦКПС, НК Працы, НК Аховы здароўя і ЦП саюзаў металістэх, хемікаў, гарнякоў і прадстаўнікоў Навуковага Інстытуту Працы.

5. Абавязваць „Чырвоную Зьмену“ разгарнуць вакол агляду масавую кампанію, шырока і сістэматычна асвятляючы ход агляду.

У барацьбе за кадры

УХАБЫ НЯ ЗЬНІШЧАНЫ

Няўмелае кіраўніцтва пэд. устаноў, недаацэнка важнасці падрыхтоўкі пэдагагічнага боку асобных РК ЛКСМБ перашидлае справе культуры і рэвалюцыі

Дзэртываў з культфронту гнаць з комсамолу!

У БПТ працуюць па-старому

У Менскім Белпэдагнікуме акадэмія праца не разгорнута. Шмат студэнтаў не здалі заданьняў за мінулы год. Сярод іх значнае месца займаюць комсамольцы, як: Ляшчэвіч, Сталаў, Куракевіч, Яўтушэнка і інш.

Соцыялістычнае спарбніцтва і ўдарицтва ў тэхнікуме і на курсах не разгорнута. З 800 студэнтаў

абавязалісь да ўдарицтва толькі 60 чалавек.

У апошні час пачала выходзіць газета „Грамадзкі Буксёр“, але яна не мобілізуе студэнцтва на ліквідацыю прарыву. Адміністрацыя і грамадзкія арганізацыі не рагуюць на зьмешчаныя ў газеце допісы.

Усе гэта выклікала адліў ад тэхніку студэнтаў, а ў тым ліку і комсамольцаў.

Ю. К.

„Дэкрэты“ Лапцэвіча

Якія студэнты жывуць горш студэнтаў Рагачоўскага Пэдагнікуму? Дзе ёсць такі дырэктар, як у нас? — Нідзе!

Калі студэнты розных тэхнікумаў карыстаюцца шэрагам ільгот, дык мы тэага пазбаўлены. Большасць студэнтаў ходзяць голымі і босымі, аб забяспечанні іх вопраткай ніхто ня цікавіцца.

Дырэктар Лапцэвіч у-ёў „дэкрэт“, каб перад ім здымалі шапі, а калі студэнты адмовіліся, дык настўнік Лаврыновіч увагаарозіў іх прозвішчам „хамло“.

Студэнты, хворым гострым нэўрозам сэрца, мэдыцына забараніла зьявіцца фізпраца, дырэктар, пазеляеўшы, закрычаў: „Усе вы разгільдзілі, гоць і босыя, — ведаем мы вас“. Ёсць факты, калі дырэктар выганяе студэнтаў з габінэту.

У інтэрнатах пануе холад і бруд: дровы не парублены, вяды няма, а дырэктар увайдзе ў інтэрнат і выскочыць, пакідаючы выраз: „У... сьвіноўшнік які... ня выганяй, ня вымаўць...“ Між іншым, дырэктар на гэта сродкаў не адпускае.

Ёсць яшчэ шэраг фактаў, якія паказваюць твар дырэктара камуніста Лапцэвіча бы умоўна на можа стаць на чале пэдагнікуму.

СЯРГЕЙ.

Ад РЭДаКЦЫ: У рэдакцыі ёсць шэраг матэрыялаў, якія сьведчаць аб бясчыннасьці кіраўніцтва тэхнікумам дырэктара Лапцэвіча.

Мы ставім пытаньне пер д. Рагачоўскім райкомам партыі і РК РСІ аб прыняцці належных мер да аздараўленьня працы пэдагнікуму і абнаўленьня яго кіраўніцтва

Інжынэр Гардон зрывае працу

На другім курсе архітэктурнага аддзяленьня, жывьлёва-будавальнага ўхілу Менскага Пэдагнікуму спачатку году атрымаўся прарыв. Студэнты кепска адносіліся да працы, большасць з іх аставала.

Шляхам сацыялістычнага ўдарицтва мы паступова ліквідавалі прарыв і дасягнулі значных поспехаў ва ўчобе.

Студэнты ўзяліся за працу сумленна, але выклічны панапьявельску адносіцца да выкладчыкаў сваіх дысцыплін. Напрыклад, інжынэр Гардон сарваў 22 акадэмічны будаўнічага мастацтва (Гэта за адзін месяц вучыўся).

Такія адносіны выклікаюць да сваіх абавязкаў пагражаюць зрывам навучнага пляну.

Група студэнтаў II курсу.

„Ахова“ т. Эсіна

Коханаўс і РК ЛКСМБ не займаецца ўмоўна-ацэнкай навуковых устаноў, асабліва пэдагнічных.

Калі брыгадзіры па вярбоўцы ў Аршанскі Пэдагнікум зьявіліся да сэкратара, тав. Эсіна, дык ён заявіў што няма людзей, скончыўшых сямігадку ў 1929-30 годзе працуюць у наступных установах:

Геняль — старшыня ДКА, Хасіна — у к. і гарні, Мельніцаў — справавод РК КП(б)Б, Пашынскі — справавод і інш.

Усе яны хочуць вучыцца ў пэдагнікумах, і ад гэтага „ахоўвае“ іх РК ЛКСМБ на чале з сэкратаром Эсіам.

БРЫГАДЗІР.

Дзэртываў Дзядзюля

Комсамолда Фрунзэўскай арганізацыі Дзядзюля Зося ў 1930 годзе скончыла Менскія аднагодковыя пэдагнічныя курсы.

Наркомабветы навіраваў яе на пэдагнічную працу ў Лагойскі раён. Але гэтая ліпавая „комсамольца“, зьездзіўшы разь два ў Ла-

гойск, да працы і па сёньнешні дзень не прыступіла.

Спахоўшыся вёскі, Дзядзюля ганебна дээртывала з важнейшага культурнага фронту — пэдагніцы.

Такім „прадаўніком“ ня можа быць месца ў шэрагах Ленінскага комсамолу.

Райінспэктар.

Нацыянал-дэмакратычнае credo

проф. Піотуховіча

Беларускім Дзяржаўным Выдавецтвам выдана кніжка проф. Піотуховіча; кніга завецца: „Нарысы гісторыі Беларускай літаратуры“ ч. 1.

Гэтай кніжкай карыстаюцца як падручнікам ня толькі ў ВУН, ёю карыстаюцца гурткі па беларускай літаратуры, з гэтага пункту погляду проф. Піотуховіч ацэньвае творчасць беларускіх пісьменьнікаў, раздзяе пісьменьнікаў на правы і на вечнасьці, на актуальнасьць, правальнасьць і г. д.

Разгледзім, як-жа проф. Піотуховіч вырашае адну з праблем, якая займае паварнае месца ў яго працы, — нацыянальную праблему.

Усвая навукова праца пачынаецца з таго, што даследчык свайго прадмету выяўляе яго галоўныя рысы, а пасля, на грунце выяўленага, прыходзіць да агульнага вываду.

Якія-ж галоўныя рысы выявіў Піотуховіч (ён прэтэндуе на марксыстага) у досьледах па разуменьні нацыі?

Ён на гэтым пытаньні кажа: „Але цёмны і заганы беларускі народ, праз які ўіску і зьдзе у, як нейкі сьвяшчэнны скарб пранёс у непарушанасьці галоўныя свае нацыянальныя адзнакі: ён захававу овай асаблівасьці бытавы і псыхічны ўклад, свае абрады, сваю творчасць і галоўнае — сваю мову“.

Тут, што ні слова, то перлы „навуку“.

Тав. Сталін на аснове галоўных рысаў дае наступнае азначэньне нацыі: „Нацыя — гэта гісторыя на-складзена, устойлівае супольнасьці мовы, тэрыторыі, эканамічнага жыцьця, псыхічнага складу, які і праводзіцца ў супольнасьці культуры“. Далей тав. Сталін кажа: „Ні адна з указаных прымет, узятая паасобку, не вы-старчальна для азначэньня нацыі. Больш таго — даволі адсутнасьці хач-б аднае з гэтых прымет, каб на-цыя перастанала быць нацыяй“. З гэтых вытывамак мы бачым, што „марк-сысты“ проф. Піотуховіч у вызна-чэньні нацыі ня толькі размыслюе, але, як відаць, адмажкоўвае ад марксыскага налізу Сталіна.

У формулёўцы нацыі Сталіна за-кладзена дынаміка, дыалектыка, прад-мет паказан у аповіс гістарычным узьнікненьні і зьнішчэньні. Яму на-яны „час і прастора“. У формулёўцы проф. Піотуховіча — метафізыка, закон-сэрванія нярухомасьці беларускай нацыі не адведзена ні месца, ні часу на зямное кулі, яна бытаеца ў про-фэсара Піотуховіча па-за „часам і прасторам“ сваімі абрадамі, гэтымі анішчэньнямі яе самабытнасьці.

Устойлівасьць і самабытнасьць бе-ларускай нацыі дасягнута таму, што „а Беларусі, па думцы проф. Піотуховіча, свайго ка італу ня было, а „Беларусь зьяўлялася арэнай барацьбы двух капіталаў“ — расійскага і польскага. Калі проф. Піотуховіч быў-бы пасьялоўным марксыстам на грунце свайго вызна-чэньня на-цыі (марксысты такога вызна-чэньня не зра-біў бы), ён ходам лёгкім павінен быў-адмовіць беларусам у нацыянальным напярэньні. Нацыя — продукт капіта-лістычнага разьвіцьця, а капіталізму на Беларусі ня было, гэта значыць, што ня быў і класавы супярэчнасьці (проф. Піотуховіч нічога не гаворыць аб унутранай барацьбе і другіх гра-мадзкіх формацыях), з гэтага выходзіць, што беларусы ня былі нацыяй. Але гэтага ня зьларэцца з-за таго, што лё-гіка ў проф. Піотуховіча пашла ў лес па ягды, а з-за яе аксэнтэсьцы таго-часна беларуская рэалізацыя на-разіла разам з іншымі ка-піталістычнымі і сваіх бацькаўскіх, у якой рэалізацыі мелі месца і класавыя супярэчнасьці да і пасьяла.

Раз гэта так, дык беларуская нацыя,

як і іншыя, ахопліваецца азначэньнем, якое даў т. Сталін, і падпарадкоўваецца ўсім тым законам, якія з жалезнай лёгкай з яго выцякаюць.

У напрамку лавесці самабытнасьці беларускага народу, яго аўтэнтычна і вядуцца досьледы па беларускай лі-таратуры, з гэтага пункту погляду проф. Піотуховіч ацэньвае творчасць беларускіх пісьменьнікаў, раздзяе пісь-меньнікаў на правы і на вечнасьці, на актуальнасьць, правальнасьць і г. д.

Гэтым артыкулам мы ня маем на мэдэ падрабязна ў ўсебакова разглед-дзець кнігу проф. Піотуховіча, і зра-біць ацэнку беларускім пісьняром, як мастаком слова, мы возьмем толькі не-калькі пісьменьнікаў, на якіх проф. Піотуховіч усклаў лаўровыя вінкі за вырашэньне праблемы, якая нас ціка-віць у гэтым артыкуле.

„У думках Багушэвіча, пісьняра гэтага адраджэньня (XIX стагодзьдзя С. В.), — кажа Піотуховіч, — можна вы-явіць першапачатковае зароджэньне, та-ж сказаць, эміронт тых ідэалаў, якія зьяўляюцца бачнымі лэзунгамі (для каго? С. В.) сёньнешняга дня. Так, пытаньне аб Багушэвічу набывае для нас ня толькі гісторычнае, але і сьці-слае актуальнае значэньне“.

Якое-ж гэта „актуальнае значэньне“ набывае для нас Багушэвіч? Які-ж яго „бачны лэзунгі сёньнешняга дня“? Які яго парол? Можна літаратурна-мастацкі? Ня будзем гадаль, — няхай скажа проф. Піотуховіч: „Узятая ў цэлым, — сьцьвярджае ён, — ідэалёгія Багушэвіча, агорнутая романтикай мінулага ў пастаючы нацыянальнага пытаньня і прасякнутая верай у моц інтэлігенцыі ў разьвіцьці пытаньня сацыяльнага, зьяўляецца тыповай дроб-на-буржуазнай ідэалёгіяй“.

З паддзенага мы бачым, што акту-альнасьць Багушэвіча для „сёньнешня-га дня“ — нацыянальнае пытаньне, вера ў моц інтэлігенцыі і робна-бур-жуазная ідэалёгія. Мы ня будзем спрачацца ні з тым, што зьяўляецца тыповым для дробна-буржуазнай ідэ-алёгіі, ні з верай у моц інтэлігенцыі. Няхай вераць у моц інтэлігенцыі і Багушэвіч і Піотуховіч, абодва толькі ня прымушай верыць у яе моц і не навізвалі дробна-буржуазнай ідэалё-гіі нашай рабоча-сялянскай моладзі.

Ідэалёгія Багушэвіча актуальна па сё-дня, як класавая-парожа, па якой павінен быць ілкіраваны руйнічоны агонь. Гэтага галоўнага не прынае пратэстар Піотуховіч, але для большай істэсыі мы папрасім Багушэвіча, каб ён выказаўся, як Піотуховіч кажа, „па актуальнаму і бачнаму пытаньню, пытаньню сьгоньняшняга дня“.

„Спрадэку, — піша Багушэвіч ў прад-мове да зборніку „Дудка Беларуска“, — як наша зямельца з Літвой злучы-лася, як з Польшчай зьявілася до-бравольна (ні гэтак? С. В.) дык ўсе яе „Беларусія“ азалі. І не дарма-ж гэта! Не вялікая не малая, ня чыро-вая, ня чорная яна была, а белая, чы-стая, нікога ня біла, не падбівала, толь-кі баранілася“.

У Багушэвіча Беларусь баранілася, а ў Піотуховіча была аб’ектам ара-бчы паміж расій і польскім ка-піта-лам. Як у аднаго, так і ў другога яе мінавалі класавыя супярэчнасьці, яна заставалася самабытнай і аднай, як у аднаго, так і ў другога — ус-гуртам, альбо баранілася, а або сужыла аб’ектам дзеля бараць-бы надворных сіл.

„Ужо больш, як 500 гадоў таму, — працягае ў прадмове Багушэвіч, — да паваньня князя Вітэнаса на Літве, Беларусь разам з Літвой баранілася ад крыжацкіх напасьцяў і шмат ме-стаў, як Полацк, прылі над сабой панаваньне князёў літоўскіх, а пасьяла Вітэнаса літоўскі князь Гедымін злучыў аўсім Беларусь з Літвой у адно моцнае караўства і адваяваў шмат зямлі ад крыжакоў і ад другіх сусе-дзяў (гэта называецца — ні з кім не вая-вала, а толькі баранілася? С. В.). Літ-ва 520 гадоў таму назад ужо была ад Балтыцкага мора ўздоўж аж да Чорнага, ад Дняпра і Днястра — ракі да Нёмана, а Каменца — месца аж да Вязьмы — у сярэдзіне Вялікарусі; ад Днябургу і да Крамленчы, а ў сяр-эдзіне Літвы, як то зярно ў гарэсе, б і наша зямліца Беларусь“.

Гэта ёсць праграма Багушэвіча па нацыянальнаму пытаньню. Твор асьці усеяны выпадамі супроць дру іх на-цыі, сабліва юрэяў і расіянаў і на крозь прасякнута буржуазна-ім-пэ-рыялістычным захватчыцкім тэаэн-цызмам, што цалкам адбівае ітарэсы буржуазіі Адн-к. Багушэвіч гэтую класавую барацьбу ста ацэна заву-алаваць паказваючы няўнасьць „па-корнасьці“ прыгнечаных мас — вась-то робіць „актуальнымі і сьгоньнеш-нім“ Багуш-віча.

Праграма Багушэвіча — праграма на-цыянал-дэмакраты. Самабытна і ад-назначна вил кадэрызаўна Беларусь „ад-сра да мора“, калі не з каралём, дык з яго сурогатам (прэзыдэнтам) на чале, калі не з фашыскай і Літвой, дык з фашыскай Польшчай і з ахватыч-кай „палітыкай“, — вась за што проф. Піотуховіч сьмакуе Багушэвіча і, сто-ячы на літаратурным олімпе, выдае яму лаўровы вянок.

Рэстаўрацыя поглядаў Фр. Багушэвіча не выпадкова, яна супала з рэ-шчым напількам соцыялістычных мэнтаў на капіталістычныя (кніга дана ў 1928 годзе). Нацыянал-дэ-макратыя карыстаюцца поглядамі Багушэвіча дзеля барацьбы з кампар-та за замацаваньне тае глыбы, на я-вырас Багушэвіч, вырас Піотуховіч нацыянал-дэмакратызм.

„Гэта плынь (нацыянал-дэмакраты-С. В.), — кажа рэзолюцыя апош-наго пленуму ЦК КП(б)Б, — характары-за барацьбой за капіталістычнае ста-ўрэньне і орыентацыя на Захад, прыватнасьці па ф. шысскую Польш-у процілегальнае пролетарскай к-ве. Нацыянал-дэмакратызм прама-вае адвечнае існаваньне адзінай класавай беларускай нацыі. Нацыя-нал-дэмакратызм прапаведвае тэа-рыю самабытнасьці, тэа-рыю, якая ўве-у догму вузкую провінцыйную жа-ванасьці. Тэа-рыя самабытнасьці в-яла да ідэалізацыі фэалізму, жуазнага мінулага і знашла сваё л-юстраваньне ў прыватнасьці ў кан-іх росквіту беларускай ку-ры ў эпоху сьрэднявечья, у ідэ-ал-іі шляхецкіх рэвалюцыянараў, кшталт Кастуся Каліноўскага і г.“

Паданая вытрымка з рэзолюцыі КП(б)Б ня ў брыво, а ў вока-ліць проф. Піотуховічу. Зараз я-жам, як Піотуховіч апраўдвае асьці-словы гэтай рэзолюцыі аб ідэалі-заваньні буржуазных рэвалюцыяна-Рэзолюцыі 1905 году на Бел-проф. Піотуховіч прысьвячае не-старонак свайго кнігі. На гэтых ар-онках толькі ў дужках зьмешча-месца для РСДРП, але затое для д-ля „Нашай Нівы“, для Лукі-Уласавых — колькі хочаш. У с-умовах проста і неспасрэдна ідэ-алі-наць контррэвалюцыйныя і лібэ-на-ія арганізацыі (БСГ, СР і „Н-Ніву“) нельга, дык проф. Піотух-овіч (на то ён і профэсар, каб умець-учацца) робіць гэта самае пас-праз ідэалёгаў і важакоў.

„Яна выяўляе рысы сапраў-нага правадыра, — кажа проф. Піотух-овіч, — ідэалёгія, абодва толькі аб пісьменьніку Цётцы — сьбро-у звычайнае змаганьні з абмежаван-кругамі рэдка прадбачыць, па-падзей; толькі прадальні змаган-жыць і аданіць гэтыя вынікі“ і Цётка былі правадырамі дроб-на-буржуазных мас, яны кілікі гэты-на барацьбу з царызмам. С-толькі так — значыць — адмажкоў-пралетарыату і па аван-г-ру ў-люцы пятага году. Але проф. Пі-отуховіч перад гэтым не застанаві-ца, абодва толькі галоўную ролю ў-люцыйнага руху адвесьці Цёт-праз яе і БСГ. Такі яго „об-е-падыход“ да сапраўднасьці.

На Алесь Гаруна проф. Піотух-овіч таксама адзеў лаўровы вянок і лі-лі апыкуноўкі мільсцыяні — „В-змарнік за грамадзкі добрыя-якога, сьведчыць ён далей: „міўшыяся ідэалы нацыянальна-і-нацыянальнага адраджэньня бацька-ны ўжо ніколі не пакінуць по-іх панясе з сабой у магілу“.

Эсар Гарун у Піотуховіча ат-права на памяць патомства. Пі-отуховіч ведае эсэраў Каліна і Сазона-Беларусі — Пуліхана, памяць аб-томства будзе шанаваць. Гісторы-дае і такіх эсэраў, як Савіна, ў гісторыі ўжо прымаюцца, а не-неба і скупа. Чаго заслугоўвае-р н, няхай кажучы самі факты, с-ы змаганьня пролетарскіх пра-мас за савецкі ўрад Алесь Гару-на ішоў у контррэвалюцыйны д-зеля барацьбы з уралам пра-у часу окупанцы беларускіх ма-русі ён агулам і ў розьніну пра-окупантам рабоча-сялянскія мас-прыміўшыся з уладай раб-с-яліні ён зьбег за кардон, дзе і пра-белым эмігрантам. Вось пра-ф кты грамадак даейнасьці

Толькі адно правільна ў проф. Піотуховіча, што Гарун быў змагарам самай магілы, але ня сказана, быў змагаром на самай сьме-дытэатур пролетарыату, а са-уладай.

Гэта „паправачка“, на наш неабходна. Яна выяўляе сапра-твар „барацьбы за грамадзкі быт“ — Алесь Гаруна.

Як-жа проф. Піотуховіч рэ-гэты факты ў біаграфіі Гаруна-тэа б-графічны асадк, — кажа-толькі знадворны (толькі знадвор-С. В.) абалонка Алесь Гаруна-гэтай абал-кай захоўвалася ін-дывідуальнасьць, жыўшая сь-пруджаным жыцьцём“. Не і-алізм Гаруна кінуў яго на ба-а працоўнымі асамі, з савецка-дай, а класавая барацьба пра-мас з тымі групамі насельніцтва, с-тэ ўніком і ідэалёгам якіх быў Гарун.

Вось нацыянал-дэмакратыч-грама, якую прапаведвае на-ладзі „марксысты“ проф. Піотух-овіч, выгядае літаратурна-навукай

ПЕРЗАГАВАНЬНЕ НА КРЫТЫКУ ДРУКУ -- ЗАЦІСК САМАКРЫТЫКІ

МЫ ПАТРАБУЕМ: СВАЕЧАСОВАГА РЕАГАВАНЬНЯ НА ЎСЕ ЮНКОРАЎСКІЯ ДОПІСЫ. ПРЫЦЯГНЕНЬНЯ ДА СУРОВАЙ АДКАЗНАСЬЦІ БЮРОКРАТАЎ ТЫПУ ГАНЧАРОВА

Драцца за дзейснасьць юнкораўскіх допісаў

Зусім вразумела, што самакрытыка ёсьць галоўная зброя ў вышэйшых і зьнішчэньні маюцца ў нас недахопаў. Але некаторыя ўпарта не жадаюць гэтага разумець. Гэтыя людзі, у поўным сэнсе гэтага слова, ігноруюць крытыку ў друку, і паважаюць ініцыятыву юнкораў і "кавалерыстых". Даволі з бясцоннай колькасьці прывесці некалькі фактаў, каб у гэтым упэўніцца.

Усебеларускі рабселькорскі рэйд па правярцы рэагаваньня на рабселькорскія звесткі паказаў, што ў пэўнай колькасьці зьмешчанага ў газэце матэрыялу застаецца "голосам у пустэчы".

"Чырвоная Зьмена" больш месяца таму назад пісала, што 682 звесткі, насланыя рэдакцыяй на расьсьледаваньне, ляжаць дзесяцімі без руху і, магчыма, бясцонна, адназначна ў гэтых звестках, яшчэ працягваюцца.

Мы пісалі аб тым, што Фрун-дзі, Кастрычніцкі, Стара-Дар-жынскі райкомы комсамолу не рэа-гуюць на дасланы ім на расьсьледа-ваньне матэрыялы, але і пасля гэ-тага напамінку нікага адкасу не атрымалі.

Людзі ўпарта затыкаюць вухі, накрываюць вочы, набіраюць у рот і, не жадаюць чуць крытыку друку, не жадаюць рэагаваць на зьмешчаныя матэрыялы.

Барысаўская раённая РСІ, ня гледзячы на некалькі напамінкаў нашага юнкора, да гэтага часу ма-туе "справу Зьманы".

Бягомельскі ўпаўнаважаны РСІ на адказнае на дасланы яму ма-тэрыялы.

Зьмешчаныя сьвядзеньні матэрыя-лаў юнкораў кавалерыстых таксама га-вораць аб тым, што "дзейснасьці са-макрытыкі ў друку яшчэ да гэтага часу пераходзіць з боку асобных кі-раўнікоў дзяржапарату і няўважлі-ва адносіны да запатрабаваньняў і зьнішчэньні ўсё шкоднае нам, усіх тых, хто пераходзіць пераможнаму будаўніцтву сацыялізму ў нашай краіне.

някую якасьць адказаў, ва многіх выпадках наглядна формальныя, бюрократычныя адпіскі, "абвяр-жэньне" і досыць часта -- поўнае ігнораваньне заматак у друку".

Зьмешчаныя сьвядзеньні факты патра-буюць ад належных органаў самых уважлівых адносін да сябе.

Яны яскрава гавораць аб тым, што дырэктыва ЦКБ НР РСІ аб напалешаньні рэагаваньня на звест-кі ня ўсюды выконваецца, ігноруец-ца шмат якімі галавадзіямі.

Бясцонная рэзольцыя сакратара Пленшчэніцкага РК ЛКСМБ: "Да тлу-мачэньня па сутнасьці допісу", ад-каз сьбра крамкамсіі Грыф. (Магі-леўская швейфабрыка), кавалеры-стым: "Вы -- шваль, і я ня маю на-меру з вамі гутарыць". І шмат ішых фактаў гавораць аб тым, што крытыка ў некаторых органи-зацыях яшчэ заціскаецца, што кры-тыку ў друку некаторыя организа-цыі яшчэ ігноруюць.

"Кожны райком КСМ, кожны актывіст павінен памятаць, што калі ён не рэагуе хутка на крыты-ку ў друку, значыць ён садейнічае заціску ле.

Трэба запамінаць, што дабіваю-чыся найбольшай дзейснасьці сама-крытыкі ў друку, рашуча б'ючы па не глушыцелях, мы гэтым будзем садейнічаць максымальнаму не раз-гортваньню ва ўсёй дзейнасьці саюзу".

А таму -- ні на хвіліну ня спы-няць агня самакрытыкі, ня гледзя-чы ні на якія перашкоды галава-дзіяў, ня гледзячы ні на якія ра-гаты, што расстаўляюць на яе шляху заціскачы.

Комсамолі юнкораў, чырвона-зьямаўскія пасты, лёгкія кавале-рысты, бязьлітаснай змагаюцца за дзейснасьць самакрытыкі!

Дзяржэс, за зьнішчэньне выш-лелых нам і газэтай недахопаў.

Агнём самакрытыкі высветліць і зьнішчыць усе шкоднае нам, усіх тых, хто пераходзіць пераможнаму будаўніцтву сацыялізму ў нашай краіне.

"Вы -- шваль, з вамі ня гутару"...

Лёгкая кавалерыя пры комса-мольскай ячэйцы Магілёўскай швей-фабрыкі, працуе без дапамогі і кі-раўніцтва райштабу ЛК і РК ЛКСМБ, але ўсё-ткі, ня гледзячы на гэта, група ЛК зрабіла налёты на цэх. склад, кантору і крамкамсіі.

На сваім шляху ЛК спаткала шэраг бюрократычных перашкод і супраціўленьняў.

Калі ў раскрыйным цэху група ЛК паказала на дэфекты, дык заг. цэху Лесаў, абураныя на лёгкіх кавалерыстых, сказаў: "ня вам умевацца ў мае справы".

Сьбра крамкамсіі Грыф, замест

даць падрабязнае тлумачэньне на пытаньні ЛК, тонам задытай бюра-краткі аблаяла ЛК нахабнымі сло-вамі: "вы -- шваль, і я ня маю на-меру з вамі гутарыць". За такую нахабнасьць да лёгкіх кавалеры-стых мы патрабуем адказу Грыф перад органамі РСІ, бо на фабрыцы шмат ненармальнасьцяў і таля, як Лесаў і Грыф, не даюць магчы-масьці змагацца і выкрываць іх.

РКБ, як партыйнаму органу, і РК ЛКСМБ патрэбна даць па руках Лесавым і Грыфам, узмацніць сваё кіраўніцтва і дапамогу ў пра-цы ЛК.

Гарэлаў.

Прыцягнуць да адказнасьці душыцеляў самакрытыкі

Задачы Пленшчэніцкага нашто-вага агляда Ганчароў і задачы газэтнага бюро Зьлі, пачувана зьдэкавацца над допісамі юнкораў і селькораў, бязьлітасна душаць самакрытыку.

Гэтыя два "малойчыкі", зьяўля-ючыся сьбрамі рэдакцыі насцен-газэты, якая выдаецца ў паштовым агенстве, не зьмяшчалі допіс сель-кора Харэвіча, які пісаў аб неда-хопах у працы пошты і асабліва газэтнага бюро.

Тав. Ганчароў, ці не зьяў-ляецца гэта з вашага боку дўнае праваўленьне правага опартунізму на практыцы? Здаецца, што так.

Ці не пара вам ужо вразумець, т. Ганчароў, што гэта іменна так.

Аб тым, што не зьмяшчаюць за-меткі ў насценгазэце, было напі-сана ў рэдакцыі "Чырвонай Зьме-на", якая накіравала гэта справу на расьсьледаваньне ў Пленшчэніцкі РК ЛКСМБ. Пры разборы на сходзе ячэйкі ЛКСМБ факты, напісаныя ў звестках, падцьвердзіліся, пры чым высветлілася, што Ганчароў, як адміністратар на ішчыя звесткі

таксама, даваў абвяржэньні, чым газэта губіла політычны сэнс, па сутнасьці ўтвараючы ганеньня на селькораў. За заціск самакрытыкі мы патрабуем ад Пленшчэніцкага РКБ-РСІ прыцягнуць да адказнась-ці сьбра КП(б)Б Ганчарова.

Гарбуз.

Малюнак некаторых атрадаў

УСЕ СІЛЫ НА ЗАГАТОЎКУ ЛЕСУ

Выканаць і перавыканаць плян лесазагатоўак ЦК ЛКСМБ мобілізуе на лесазагатоўчы фронт 1000 комсамольцаў

З адозвы ЦК ЛКСМБ да ўсіх ячэек РК ЛКСМБ, да ўсіх комсамольцаў, рабочай і працоўнай сялянскай моладзі

Таварышы! Рабочая кляса пад кі-рэўніцтвам камуністычнае партыі па-ставіла перад сабой задачу: пачаго-вы плян разьвіцця народнай гаспа-даркі і культуры -- выкаань у чаты-ры гады.

Зараз, калі ўся прамысловасьць і сельская гаспадарка знаходзіцца на перададні -- га разьвіцця, прапано-вае голы сягондкі, у нас не на іш-ны заставацца які-б там ні было хвосты ў выкананьні як 2-га году пач-гоўкі, так і ў выкананьні ўдарнага варталу.

Лёсны прамысловасьці, асабліва ва ўм. вах Беларусі, займае значнае мес-ца ва ўсёй сыстэме народнай гаспа-даркі.

Ва ўдарным квартале ад лясной га-спадаркі краіна чакае нарыхтоўкі мі-німум 385 000 к. м. і вывазкі 2170000 к. м. драўніны.

Гэта праграма ня можа быць зьні-жана ні на адно бервяно, а наадварот, -- павінна быць выканана і перавы-канана.

Кастрычнік месяц ва ўдарным квар-тале ня лаў чаканьня выкаань у раз-гортваньні працы па лесаагатоўках. Комсамольскія арганізацыі ўсе яшчэ стаяць у біку ад лесазагатоўак, не павярнуліся да іх тварам, не дастатко-ва мобілізавалі неабходнае грамадзкую думку вакол гэтай -- адной з важней-шых гаспадарчых задач.

Таварышы! Комсамольцы, рабочая і працоўная сялянская моладзь! Ленін-скі комсамол, ініцыятар новых сацыя-лістычых маадаў працы, павінен і на лесазагатоўчым фронце быць у першых шэрагах барацьбы за расьсяховае выкананьне лесазагато-

вак БССР, за прыцягненьне шырокіх падраў пролетарыату мобілізуе 1000 комсамольцаў, лепшых рабочых, бат-ракоў, беднякоў і колгаснікоў у ста-лоў працу ў лес, каб вопыт со-спаларніцтва, ударнага руху перанес-ці на працу лесазагатоўак. Задачы комсамольскай арганізацыі -- падыйсьці да выдзеньня лепшых ударнікаў, лепшых барацьбітоў за ўкааньне сацыялістычнай працы ў лесазагатоў-кі з належнай увагай.

ЦК ЛКСМБ звярочае ўвагу ўсёй арганізацыі на забясьпечаньне акт-у-нага ўдзелу ў ажыццяўленьні пла-ну лесазагатоўак, лавядзеньне пляну ле-сазагатоўак да с-с згодна паставы ЦКБ і СНК ад 26-IX і СНК ад 19-X-30 г.

ЦК ЛКСМБ звярочае ўвагу комса-мольскай арганізацыі і ўсёй рабочай і працоўнай сялянскай моладзі на не-абходнасьць даваць самы рашучы ад-пор усім кулакам і падкулачнікам, ор-ганізатарам і натхніцелям рэакцый-нага строў, агітатарам супраць выхаду ў лес, змагацца з усімі гэтымі варо-жымі настрамі і дэзартыствам з фронту лесазагатоўак.

Таварышы комсамольцы, рабочая і працоўная сялянская моладзь! Ваш удзел на лесазагатоўчым фронце паві-нен забясьпечыць поўнае выканань-не вызначаных лічбаў лесазагатоўак ударнага кварталу і 3 году 5-годкі, сыстэматычна сачыць за выкананьнем плянавых заданьняў вучэскамі і леспрамгасі, зараз-жа правярць падрыхтаваньне месца ў галіне за-бесьпечаньня лесазагатоўак інструман-тамі, спэцавопраткай, мэд. і вэт. дапа-могай, авальнымі майстэрнямі, сыгна-лізуючы аб усіх прамавах і лапама-гаючы лавідаваць іх. Вазьміце пад асобны ктрал працу спажывецкай коопэрацыі ў галіне забясьпечаньня рабочых лесазагатоўак. Вазьміце шэф-ства над культбудоўніцтвам ляс-ных рабочых, лесарубаў і г.

Баявая аддзела: райком, калектывы, ячэйкі ЛКСМБ і ўся рабочая, працоў-ная сялянская моладзь -- на лінію агню! За лепшае выкананьне і перавыканань-ня пляну ў лесазагатоўках, вывазкі, экс-парту, -- за выкананьне пачгоўкі ў ча-тыры гады!

ЦК ЛКСМБ

Адпачынак да чарговага налёту

